

[Aksel Larsen.]

Jeg forstår, at man er nået til et samlet resultat på 1 054 mill. kr., et beløb omtrent midt imellem, men dette beløb skal formentlig også tages med forbehold over for prisstigninger, og hvad ved jeg.

Regeringen og regeringspartierne hævdede, at man skulle ned til 12 måneders tjenestetid, det var tilstrækkeligt. Jeg tror virkelig også, det er tilstrækkeligt til at lære det håndværk. Venstre og de konservative svor på, at hellere ville de lægge hovedet på blokken end finde sig i noget mindre end 14 måneder, og så vidt jeg har forstået på det hele, er man blevet enig om 12 måneder, en ordning, som dog først skal træde i kraft om et ukendt antal år, når man har antaget et eller andet stort antal lønede soldater.

Til atomladninger sagde regeringen nej, venstre og de konservative sagde ubetinget ja, og man er endt med et kompromis: venstre og de konservative tager til efterretning, at regeringen og regeringspartierne fastholder deres hidtidige standpunkt: Danmark ønsker under de nuværende forudsætninger ikke at modtage atomammunition. Jeg må sige, at det er et standpunkt at fastholde, at man under de nuværende omstændigheder ikke ønsker at modtage noget sådant. Omstændighederne kan være forandret om en time, i morgen eller om et år, men venstre og de konservative forbeholder sig ret til senere på ny at rejse dette spørgsmål.

Så er der spørgsmålet om de tyske depoter. Naturligvis er venstre og de konservative ivrige efter at få tyske depoter og har fuldstændig glemt præmisserne for dette lands og dette tings godkendelse af Danmarks tiltrædelse af Atlantpagten i sin tid. En af forudsætningerne var den daværende udenrigsministers kategoriske erklæring om, at der ikke ville blive tale om fremmede baser i Danmark. Så kan man komme og fortælle, at depoter ikke er baser; men jeg tror ikke, man får ret mange til at tro på den historie.

Altså, regeringen sagde, måske presset af omstændighederne, nej til tyske depoter i Danmark, og venstre og de konservative sagde: det må vi ubetinget have; so ein Ding müssen wir auch haben. Så blev det til, at man skal have disse depoter på betingelse af, at de kaldes NATO-depoter, men der skal været tysk ammunition og tysk materiel i dem.

Regeringen foreslog, at hæren skulle bestå i det væsentlige af 2 infanteribrigader. Venstre og de konservative sagde: det er ikke nok, der skal være 3 infanteribrigader, og det skal være panserbrigader. Nu har man, så vidt jeg forstår, forhandlet om tingene på den måde, at regeringen først gik med til, at de 2 infanteribrigader skulle være panserbrigader, men det tilfredsstillende ikke. Dog var venstre og de konservative elskværdige — ja, jeg har altså ikke været med i udvalget, men henholder mig til, hvad aviserne har fortalt — og sagde: når regeringen vil give os panserbrigader, vil vi gå ned til $2\frac{2}{3}$ panserbrigade, og så var regeringspartierne elskværdige og gik op til $2\frac{1}{3}$ panserbrigade. Jeg har en alvorlig mistanke om, at man var lige ved i forsvarsudvalget at slutte forlig om $2\frac{1}{2}$ panserbrigade for også her at mødes på midten, men militære sagkyndige gjorde opmærksom på, at militæret har en ganske særlig regnestok. Der kan tingene ikke deles med 2, men kun med 3; derfor kunne det ikke lade sig gøre med $2\frac{1}{2}$ panserbrigade. Det endte med, at det blev $2\frac{1}{3}$ panserbrigade, men det er til gengæld panserbrigader og ikke almindelige infanteribrigader, så jeg er her af den mening, at man er mødtes en lille smule til højre for midten.

Så er der flyvevåbenet. Regeringen tilbød 5 eskadriller, venstre og de konservative forlangte 7; det har de fået, de skal bare være noget mindre end de oprindeligt planlagte 5 eskadriller, hvad angår flyve-maskinernes antal.

Hvad raketter angår, fik venstre og de konservative deres vilje. Regeringen tilbød 2 raketafdelinger, 1 afdeling af de raketter,